

“Ey nefis! Başta Habibullah, bütün ahbabın kabrin öbür tarafındadırlar”

Evet, mevt hayat kadar, belki ondan daha büyük bir nimettir. Zira onun vesilesi ile ebedi ve sonsuz, kedersiz, meşakkatsiz ve sürurlu bir hayata mazhar olunacak, başta Peygamber Efendimiz (s.a.v) olmak üzere bütün peygamberlere, mürşit ve müceddidlere, ahbab ve akrabalara kavuşulacaktır. Bu bakımdan, kâmil bir mümin, kabirden korkmaz ve dünyadan göç ettiğine üzülmez. Çünkü ehli iman için; *“Kabir cennet bahçelerinden bir bahçedir.”* Hem,

“Kabir, âlem-i âhirete açılmış bir kapıdır. Arka ciheti rahmettir, ön ciheti ise azabdır. Bütün dost ve sevgililer o kapının arka cihetinde duruyorlar. Senin de onlara iltihak zamanın gelmedi mi? Ve onlara gidip onları ziyaret etmeğe iştiağın yok mudur? Evet vakit yaklaştı. Dünya kazuratından temizlenmek üzere bir gusül lâzımdır. Yoksa onlar istikzar ile ikrah edeceklerdir.”

*“Eğer İmam-ı Rabbanî Ahmed-i Farukî bugün Hindistan'da hayattadır, diye ziyaretine bir davet vuku' balsa, bütün zahmetlere ve tehlikelere katlanarak ziyaretine gideceğim. Binaenaleyh İncil'de '**Ahmed**', Tevrat'ta '**Ahyed**' Kur'an'da '**Muhammed**' ismiyle müsemma, iki cihanın güneşi, kabrin arka tarafında milyonlarca Farukî Ahmedler ile muhat olarak sâkindir. Onların ziyaretlerine gitmek için niye acele etmiyoruz? **Geri kalmak hatadır.”** [1]*

Evet bir kişinin sevdiği zatlardan yüzde doksan dokuzu İstanbul'a gitse ve sadece birisi Erzurum'da kalsa, bu şahsın İstanbul'a seve seve gitmesi lâzım gelir. Eğer bu şahıs, o kadar sevdiği zatlara hatırına getirmeyip Erzurum'dan ayrılmak istemezse, padişah bazen lütfüyle bir memurunu gönderir ve ona birkaç kamçı vurdurarak İstanbul'a gelmeye icbar eder. O kimse ilk anda her ne kadar yediği kamçılardan rahatsız olursa da, İstanbul'a ulaştığında bütün ıstırabını unuttur ve Erzurum'da kalan ahbabının da bir an önce oraya gelmesini arzu eder.

Hastalıklar birer kamçı hükmünde olup, insanları gafletten uyandırır. Eğer ölüm o hastalık sebebiyle gelirse, yüzde doksan dokuz ahbabın bulunduğu âhîret âlemine gitmeye vesile olur.

“Meselâ; şu karyede (yani Barla'da) iki adam bulunur. Birisinin yüzde doksan dokuz ahbabı İstanbul'a gitmişler. Güzelce yaşıyorlar. Yalnız bir tek burada kalmış. O dahi oraya gidecek. Bunun için şu adam İstanbul'a

---

müştaktır, orayı düşünür. Ahbaba kavuşmak ister. Ne vakit ona denilse '**Oraya git.**', sevinip gülererek gider..."

"Ey nefis! Başta Habibullah, bütün ahbabın kabrin öbür tarafındadırlar. Burada kalan bir-iki tane ise, onlar da gidiyorlar. Ölümünden ürküp, kabirden korkup, başını çevirme. Merdane kabre bak, dinle ne talep eder. Erkekçesine ölümün yüzüne gül, bak ne ister."[\[2\]](#)

Dipnotlar:

[\[1\]](#) Nursî B.S Mesnevi-i Nuriye.

[\[2\]](#) Nursî, B.S Sözlere, On Dördüncü Söz'ün Zeyli.